

Tisdag 23 september 2008

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Uppföljning av Monterreykonferensen 2002 om utvecklingsfinansiering

P6_TA(2008)0420

Europaparlamentets resolution av den 23 september 2008 om uppföljningen av Monterreykonferensen 2002 om utvecklingsfinansiering (2008/2050(INI))

(2010/C 8 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av Monterreyöverenskommelsen, som antogs av den internationella konferensen för utvecklingsfinansiering i Monterrey i Mexiko den 18–22 mars 2002 (Monterreykonferensen),
- med beaktande av medlemsstaternas åtaganden vid Europeiska rådets möte i Barcelona den 14 mars 2002 (Barcelonaåtagandena),
- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2002 om finansiering av utvecklingsbistånd ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 februari 2002 om finansiering av utvecklingsbistånd ⁽²⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "europeiskt samförstånd" ⁽³⁾, som undertecknades den 20 december 2005,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 april 2008 "EU: global partner för utveckling – Påskynda arbetet med att uppnå millennieutvecklingsmålen" (KOM(2008)0177),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 april 2007 "Att hålla Europas löften om utvecklingsfinansiering" (KOM(2007)0164),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 mars 2006, "Utvecklingsfinansiering och biståndseffektivitet – Utmaningarna i fråga om att trappa upp EU:s bistånd 2006–2010" (KOM(2006)0085),

⁽¹⁾ EUT C 131 E, 5.6.2003, s. 164.

⁽²⁾ EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 315.

⁽³⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

Tisdag 23 september 2008

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2005 "Om snabbare framsteg i strävan att nå millennieutvecklingsmålen – Utvecklingsfinansiering och effektivitet i biståndet" (KOM(2005)0133),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2004 "Genomförande av Monterreyöverenskommelsen i praktiken: Europeiska unionens bidrag" (KOM(2004)0150),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 14 mars 2002 om den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering (Monterrey, Mexico, 18–22 mars 2002),
- med beaktande av millennieutvecklingsmålen, som antogs vid FN:s millennietoppmöte i New York den 6–8 september 2000, och som har bekräftats på nytt vid efterföljande FN-konferenser, särskilt vid Monterreykonferensen,
- med beaktande av det åtagande som medlemsstaterna ingick vid Europeiska rådets möte i Göteborg den 15–16 juni 2001 om att de ska nå FN:s mål för offentligt utvecklingsbistånd (ODA) på 0,7 procent av bruttonationalinkomsten (BNI),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 mars 2006 "EU:s bistånd: Mer, bättre och snabbare" (KOM(2006)0087),
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljningen av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A6-0310/2008), och av följande skäl:
 - A. För andra gången i historien anordnar FN en internationell konferens om utvecklingsfinansiering, vilken kommer att hållas i Doha 29 november – december 2008, med målsättningen att samla stats- och regeringschefer samt utvecklingsministrar, finansministrar och företrädare från internationella finansorganisationer, privata banker, näringslivet och civilsamhället, för att granska de framsteg som har nåtts sedan Monterreykonferensen.
 - B. Det krävs avsevärda ökningar av finansieringen för att nå millennieutvecklingsmålen.
 - C. Utvecklingsfinansiering bör betraktas som det mest kostnadseffektiva sättet för att bemöta världens utvecklingsbehov och globala osäkerhetsfaktorer.
 - D. Behovet av lämpliga, förutsägbara och hållbara finansiella resurser är mer angeläget än någonsin, särskilt med tanke på utmaningen med klimatförändringen och dess följder, däribland naturkatastrofer, och med tanke på utvecklingsländernas särskilda sårbarhet.
 - E. EU är världens största biståndsgivare, en betydande aktieägare i internationella finansinstitutioner och utvecklingsländernas största handelspartner.
 - F. EU har åtagit sig att följa en klart fastställd och bindande tidsplan för att nå målet på 0,56 procent av BNI till 2010 och målet på 0,7 procent av BNI till 2015.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0237.

Tisdag 23 september 2008

- G. Om den nuvarande utvecklingen av medlemsstaternas nivåer av offentligt utvecklingsbistånd håller i sig kommer vissa medlemsstater inte att nå de mål som de har åtagit sig på 0,51 procent för EU 15 (dvs. EU:s medlemsstater före utvidgningen 2004) och 0,17 procent för EU 12+ (dvs. de medlemsstater som anslöt sig till EU den 1 maj 2004 och den 1 januari 2007) av BNI till 2010.
- H. Det programplanerade biståndet till Afrika ökar trots den allmänna minskningen av det offentliga utvecklingsbiståndet under 2007.
- I. Betydande nya utvecklingsutmaningar har nyligen uppstått, bland annat klimatförändringen, strukturförändringar på varumarknader och särskilt på marknaderna för livsmedel och olja, och viktiga nya tendenser i syd-syd samarbetet, däribland Kinas bistånd till infrastruktur i Afrika och utlåningen av den brasilianska utvecklingsbanken BNDES i Latinamerika.
- J. De finansiella tjänsterna är underutvecklade i många utvecklingsländer, vilket beror på många faktorer, bland annat restriktioner för tjänsteleverantörer och brister i rättssäkerheten och äganderätten.
1. Europaparlamentet bekräftar återigen sitt åtagande att utrota fattigdomen, att uppnå en hållbar utveckling och att nå millennieutvecklingsmålen som det enda sättet att skapa social rättvisa och förbättrad livskvalitet för de omkring en miljard människor i världen som lever i extrem fattigdom, vilket enligt definitionen innebär en inkomst på mindre än 1 US-dollar om dagen.
 2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra en tydlig uppdelning av utgifter för utvecklingsbistånd och utgifter för utrikespolitiska intressen och betonar i detta avseende att det offentliga utvecklingsbiståndet bör överensstämma med de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som fastställts av kommittén för utvecklingsbistånd inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD/DAC) och OECD/DAC:s rekommendationer om obundet offentligt utvecklingsbistånd.
 3. Europaparlamentet understryker att det är mycket viktigt att EU strävar efter största möjliga samordning för att uppnå överensstämmelse med övrig gemenskapspolitik (miljö, migration, mänskliga rättigheter, jordbruk etc.) och för att undvika dubbelarbete och inkonsekventa verksamheter.
 4. Europaparlamentet påminner om att de omedelbara och nödvändiga åtgärder som EU måste vidta för att hantera de dramatiska konsekvenserna av de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna inte får tolkas eller genomföras som en del av de finansiella insatserna i Monterreysamförståndet. Parlamentet ser därför fram emot ett konkret förslag från kommissionen om användningen av krisfonderna.
 5. Europaparlamentet betonar att den orimliga och oproportionerliga administrativa bördan i vissa partnerländer försämrar effektiviteten i utvecklingsbiståndet. Parlamentet befarar att denna börda kan få till följd att uppnåendet av millennieutvecklingsmålen inte uppnås.
 6. Europaparlamentet konstaterar att EU ännu inte har funnit rätt balans mellan de två motstridiga synsätten kring utvecklingsbiståndet: å ena sidan att överlämna åt partnerländerna att fördela medlen på lämpligt sätt och hjälpa deras förvaltningar att utveckla rätt instrument för användningen av medlen, och å andra sidan att örönmärka det ekonomiska stödet för att undvika missbruk eller ineffektiv fördelning av biståndet.

Andelen offentligt utvecklingsbistånd

7. Europaparlamentet påpekar att EU är världens främsta givare av offentligt utvecklingsbistånd med omkring 60 procent, och välkomnar att gemenskapens andel av det offentliga utvecklingsbiståndet har ökat med åren. Trots detta uppmanar parlamentet kommissionen att ta fram klara och tydliga uppgifter om utvecklingsbiståndets andel av EU-budgeten för att kunna analysera uppföljningen av Monterreysamförståndet för alla europeiska givare. Parlamentet beklagar även den bristande insynen när det gäller nivån på EU:s finansiella bidrag till utvecklingsländerna, och uppmanar kommissionen att utveckla lämpliga och målinriktade kommunikations- och informationsinstrument för att öka synligheten för EU:s utvecklingsbistånd.

Tisdag 23 september 2008

8. Europaparlamentet välkomnar att EU har nått sitt bindande mål för det offentliga utvecklingsbiståndet på ett genomsnitt för EU på 0,39 procent av BNI till 2006, men noterar den oroande minskningen av EU:s bistånd under 2007 från 47,7 miljarder euro 2006 (0,41 procent av EU:s sammanlagda BNI) till 46,1 miljarder euro 2007 (0,38 procent av EU:s sammanlagda BNI), och uppmanar medlemsstaterna att öka andelen offentligt utvecklingsbistånd för att nå det uppsatta målet på 0,56 procent av BNI 2010.

9. Europaparlamentet betonar att minskningar av medlemsstaternas rapporterade offentliga utvecklingsbistånd inte får upprepas. Parlamentet påpekar att EU under perioden 2005–2010 kommer att ha gett 75 miljarder euro mindre än utlovat om den aktuella trenden håller i sig.

10. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över att en majoritet av medlemsstaterna (18 av 27, framför allt Lettland, Italien, Portugal, Grekland och Tjeckien) inte kan öka nivån på sitt offentliga utvecklingsbistånd 2006–2007 och att det till och med har skett en kraftig minskning med över 10 procent i ett antal länder såsom Belgien, Frankrike och Storbritannien. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina åtagna volymer av offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet konstaterar med tillfredsställelse att några medlemsstater (Danmark, Irland, Luxemburg, Spanien, Sverige och Nederländerna) är säkra på att de kommer att nå målen för det offentliga utvecklingsbiståndet för 2010 och är övertygade om att dessa medlemsstater kommer att upprätthålla sina höga nivåer av offentligt utvecklingsbistånd.

11. Europaparlamentet välkomnar kommissionens orubbliga politik om att insatserna ska koncentreras på både kvantiteten och kvaliteten av medlemsstaternas utvecklingsbistånd, och stöder på den bestämdaste kommissionens varning om eventuella mycket negativa konsekvenser för medlemsstater som inte uppfyller sina ekonomiska åtaganden. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja sin expertis och auktoritet för att övertyga andra offentliga och privata givare om att infria sina ekonomiska löften.

12. Europaparlamentet är ytterst oroat över att vissa medlemsstater skjuter upp ökningarna av det offentliga utvecklingsbiståndet, vilket leder till en nettoförlust för utvecklingsländerna på mer än 17 miljarder euro.

13. Europaparlamentet välkomnar att några medlemsstater har tagit fram bindande, fleråriga tidsplaner för att öka nivåerna av offentligt utvecklingsbistånd i syfte att nå FN målet på 0,7 procent till 2015. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort detta att redovisa sina fleråriga tidsplaner så snart som möjligt och betonar att medlemsstaterna bör anta dessa tidsplaner före den ovan nämnda internationella uppföljningskonferensen om utvecklingsfinansiering som ska hållas i Doha och uppfylla sina åtaganden.

14. Europaparlamentet konstaterar att minskningarna av de rapporterade biståndsnivåerna 2007 i vissa fall beror på en artificiell ökning av siffrorna för 2006 till följd av att skuldlättnader har räknats med, och uppmanar medlemsstaterna att öka nivåerna av offentligt utvecklingsbistånd på ett hållbart sätt genom att koncentrera sig på siffror där skuldlättnader inte är medräknade.

15. Europaparlamentet anser att skillnaden mellan de många utfästelserna om ökat finansiellt bistånd och de avsevärt lägre belopp som verkligen betalas ut är fullständigt oacceptabel och är bekymrat över att vissa medlemsstater uppvisar biståndströtthet.

16. Europaparlamentet betonar att samråd med partnerregeringar, nationella parlament och det civila samhällets organisationer är avgörande när man fattar beslut om det offentliga utvecklingsbiståndets omfattning och ändamål.

De finansiella flödenas snabbhet, flexibilitet, förutsägbarhet och hållbarhet

17. Europaparlamentet betonar att bistånd måste ges i rätt tid och uttrycker sitt missnöje över de onödiga förseningarna i utbetalningarna av bistånd.

18. Europaparlamentet betonar behovet av att balansera flexibiliteten i utbetalningarna av samarbetsmedel för att bemöta föränderliga omständigheter som ökande livsmedelspriser, och understryker att förutsägbarhet i finansieringen är ett absolut nödvändigt krav för att partnerländerna ska kunna planera för hållbar utveckling och anpassa sig till och lindra effekterna av klimatförändringen.

Tisdag 23 september 2008

19. Europaparlamentet efterlyser med eftertryck ett tydligt åtagande om att följa principen om ansvarsfull utlåning och finansiering för att göra utlåning och finansiering hållbara inom den ekonomiska och ekologiska utvecklingen, tillsammans och i linje med de så kallade ekvatorprinciperna. Parlamentet uppmanar kommissionen att delta i arbetet för att fastställa sådana principer och att inom ramen för de internationella forumen verka bindande åtgärder och genomföra dem så att de även täcker nya utvecklingsaktörer från de offentliga och privata sektorerna.

Skulder och kapitalflykt

20. Europaparlamentet stöder helhjärtat utvecklingsländernas insatser för att skapa långsiktig hållbarhet i skulderna och genomföra HIPC-initiativet (initiativet för skuldlättnad för kraftigt skuldyngda fattiga länder), som är av central vikt om det ska vara möjligt att nå millennieutvecklingsmålen. Parlamentet beklagar emellertid att skuldlättnadsplanerna utesluter många länder för vilka skulder ändå är ett hinder för att uppnå millennieutvecklingsmålen. Parlamentet insisterar på en omedelbar internationell debatt om att utsträcka minskningen av de internationella åtgärderna till flera skuldsatta länder som i detta nu inte omfattas av HIPC-initiativet.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att behandla frågan om oetiska och ogiltiga skulder, vilket innebär skulder som har orsakats av oansvarig, egennyttig, vårdslös eller orättvis utlåning, och principerna om ansvarsfull finansiering i bilaterala och multilaterala förhandlingar om skuldlättnader. Parlamentet välkomnar kommissionens uppmaning om åtgärder för att begränsa kommersiella kreditgivares rättigheter samt återbetalning av s.k. "blodsugarmedel" vid rättstvister.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ansluta sig till ramen för hållbara skuldbördor och verka för att man vid dess utveckling tar hänsyn till ett lands inhemska skuld och finansiella behov. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att erkänna att kreditgivarens ansvar inte bara inbegriper efterlevnad av hållbarhetsramen, utan också innebär att

- ta hänsyn till sårbarheten för externa chocker hos de länder som lånar pengar, och i sådana fall göra det möjligt att vänta med återbetalning eller minska återbetalningen,
- ta med krav på öppenhet, för båda parter, vid låneavtal,
- vara mer vaksam för att se till att utlåningen inte bidrar till brott mot de mänskliga rättigheterna eller ökad korruption.

23. Parlamentet uppmanar EU att främja internationella insatser som syftar till att inrätta någon form av internationella insolvensförfaranden eller rättvisa och öppna medlingsförfaranden för att effektivt och rättvist kunna hantera eventuella framtida skuldkriser.

24. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte mer betonar mobiliseringen av interna resurser för att finansiera utvecklingen, eftersom dessa källor ger utvecklingsländerna större självständighet. Parlamentet uppmanar staterna att till fullo delta i utvinningsindustrins öppenhetsinitiativ och att verka för att detta stärkts. Kommissionen uppmanas att be IASB (Accounting Standard Board) att i de internationella redovisningsnormerna inkludera ett landsvis rapporteringskrav om multinationella företags verksamhet inom alla sektorer.

25. Europaparlamentet beklagar att kommissionens meddelande om biståndseffektivitet (KOM(2008)0177) inte innehåller några hänvisningar till kapitalflykt som en riskfaktor för utvecklingsländernas ekonomier. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att kapitalflykt allvarligt skadar utvecklingen av hållbara ekonomiska system i utvecklingsländerna och påpekar att skattebedrägerier varje år kostar utvecklingsländerna mer än vad de mottar i offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa åtgärder för att förhindra kapitalflykt i sin politik, vilket begärs i Monterreyöverenskommelsen, inklusive en uppriktig analys av orsakerna till kapitalflykt, med målet att stänga skatteparadis, av vilka vissa finns inom EU eller verkar i nära samarbete med medlemsstaterna.

Tisdag 23 september 2008

26. Europaparlamentet noterar särskilt att den olagliga delen i denna kapitalflykt enligt Världsbanken uppgår till 1 000 av 1 600 miljarder US dollar varje år, av vilket hälften kommer från utvecklingsländerna. Parlamentet välkomnar de internationella insatserna för frysning och återbetalning av stulna tillgångar och ber de medlemsstater som inte har gjort detta att ratificera FN:s konvention mot korruption. Parlamentet beklagar att liknande insatser inte görs för att bekämpa skattebedrägerier och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja en global utvidgning av principen om automatiskt utbyte av skatteinformation, att verka för att uppförandekoden för skattebedrägeri som för närvarande upprättas av FN:s ekonomiska och sociala råd (Ecosoc) bifogas Dohadeklarationen och att stödja omformningen av FN:s Expertkommitté för internationellt samarbete beträffande skattefrågor till ett verkligt mellanstatligt organ med ytterligare resurser, med ansvar för att parallellt med OECD bedriva en internationell kamp mot skattebedrägeri.

Innovativa finansieringsmekanismer

27. Europaparlamentet välkomnar de förslag om innovativa finansieringsmekanismer som lagts fram av medlemsstaterna och uppmanar kommissionen att granska dessa förslag mot bakgrund av riktmärkena för praktisk genomförbarhet, hållbarhet, additionalitet, transaktionskostnader och effektivitet. Parlamentet efterlyser finansieringsmekanismer och instrument som ger upphov till nya medel och inte riskerar framtida finansiella flöden.

28. Europaparlamentet efterlyser finansiella mekanismer och instrument som omfattar åtgärder för att öka effekterna av privata medel enligt Monterreyöverenskommelsen och utveckla kreditgarantier.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kraftigt öka finansieringen av anpassningsåtgärder och mildrande åtgärder i fråga om klimatförändringar i utvecklingsländerna, särskilt för den globala klimatförändringsalliansen. Parlamentet betonar det akuta behovet av finansiering utöver aktuella offentliga biståndsföden, eftersom det offentliga utvecklingsbiståndet i sig inte bör utgöra ett stöd för anpassningsåtgärder och mildrande åtgärder i fråga om klimatförändringar i utvecklingsländer. Parlamentet betonar att innovativa finansieringsmekanismer brådskande bör utvecklas i detta syfte, såsom skatter på flyg och oljehandel samt genom att öronmärka auktionsintäkter från EU:s system för utsläppshandel.

30. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om att inrätta en global klimatfinansieringsmekanism, som grundas på principen om förhandstilldelning av bidrag för finansiella anpassningsåtgärder och mildrande åtgärder i utvecklingsländer. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att göra konkreta finansiella åtaganden för att brådskande genomföra förslaget.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öronmärka åtminstone 25 procent av framtida auktionsintäkter från EU:s system för utsläppshandel för att finansiera anpassningsåtgärder och mildrande åtgärder i fråga om klimatförändringar i utvecklingsländer.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra småföretagares och småjordbrukares tillgång till finansiering som ett hjälpmedel för att öka livsmedelsproduktionen och utforma en hållbar lösning på livsmedelskrisen.

33. Europaparlamentet uppmanar Europeiska investeringsbanken (EIB) att undersöka möjligheterna att omedelbart inrätta en garantifond till stöd för mikrokreditprogram och riskgarderingsprogram som väl motsvarar de lokala livsmedelsproducenternas behov i fattigare utvecklingsländer.

34. Europaparlamentet välkomnar det förslag om att inrätta en genusfond med flera givare som lagts fram av FN och skulle förvaltas av FN:s utvecklingsfond för kvinnor, UNIFEM, med syfte att främja och finansiera politik för jämställdhet mellan kvinnor och män i utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att undersöka och stödja detta internationella initiativ.

35. Europaparlamentet anser att insatserna för att främja utvecklingen av finansiella tjänster måste ökas, med tanke på att banksektorn har förutsättningar att kunna frigöra lokal finansiering för utveckling och att en stabil sektor för finansiella tjänster är bästa sättet att bekämpa kapitalflykt.

Tisdag 23 september 2008

36. Europaparlamentet uppmanar alla berörda parter att till fullo inse den enorma potentialen i inkomster från naturresurser. I detta avseende är det avgörande att råvaruindustrier är öppna för insyn. Samtidigt som utvinningsindustrins öppenhetsinitiativ och Kimberleyprocessen är steg i rätt riktning, behöver mycket mer göras för att uppmuntra en öppen förvaltning av råvaruindustrier och deras inkomster.

Reform av de internationella systemen

37. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inbegripa Europeiska utvecklingsfonden i EU:s budget vid halvtidsöversynen 2008–2009 för att öka den demokratiska legitimiteten av en viktig del av EU:s utvecklingspolitik och dess budget.

38. Europaparlamentet noterar det första steget, som togs i april 2008, mot en bättre representation för utvecklingsländerna inom Internationella valutafonden (IMF). Parlamentet beklagar att ett välståndsbaserat tänkande fortsätter att styra uppdelningen av rösträtter i IMF. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att meddela sitt intresse för beslutsfattande med dubbel majoritet (aktieägare/stater) inom den ansvariga institutionen för internationell finansiell stabilitet – IMF.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja det tillfälle som erbjuds i och med den internationella uppföljningskonferensen om utvecklingsfinansiering, som ska hållas i Doha, för att lägga fram en gemensam EU-ståndpunkt om utveckling för att nå millennieutvecklingsmålen genom en hållbar strategi.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra en snabb och ambitiös reform av Världsbanken så att de som berörs mest direkt av dess program blir bättre företrädare.

*

* *

41. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, FN:s generalsekreterare och ordförandena för Världshandelsorganisationen (WTO), Internationella valutafonden (IMF), Världsbanksgruppen och Ecosoc.

Resultattavlan för den inre marknaden

P6_TA(2008)0421

Europaparlamentets resolution av den 23 september 2008 om resultattavlan för den inre marknaden (2008/2056(INI))

(2010/C 8 E/02)

Europaparlamentet utfärdar följande resolution

— med beaktande av resultattavlan för den inre marknaden nr 16 a av den 14 februari 2008 (SEK(2008)0076),

— med beaktande av sin resolution av den 4 september 2007 om översynen av den inre marknaden: undanröjande av hinder och ineffektivitet genom bättre genomförande och verkställighet ⁽¹⁾,

— med beaktande av kommissionens meddelande med titeln "En inre marknad för framtidens Europa" (KOM(2007)0724) av den 20 november 2007,

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

⁽²⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.